

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

O atitudine justă față de inginerii agronomi

Agronomul, inginer sau tehnician, lucrând într-o unitate socialistă sau într-o stațiune experimentală, într-o secție agricolă a unui stat popular sau la un punct agricol, a devenit prietenul și sfătuitorul de nădejde al țăranului muncitor. El și-a câștigat stima și încrederea celor ce muncesc pe ogoare, cuvântul lui e prețuit și ascultat. Aceasta este o realitate a vieții noastre de azi.

Socotind că o cinste deosebită prețuirea care i se acordă, socotind că o datorie de onoare preocuparea de a contribui prin munca lor la realizarea principalei sarcini ce stă în fața celor ce muncesc în agricultură — obținerea unei producții sporite la hectar — cea mai mare parte a inginerilor și tehnicienilor agronomi își îndeplinesc cu conștiință datoriile. Nu se poate vorbi de recolte mari ale colectivităților sau întovăririlor din diverse regiuni ale țării sau de roadele obținute de mulți țărani muncitori, frunțiști ai recoltelor bogate, fără a ține seama de munca inginerului agronom al colectivelor sau de la punctul agricol. După cum executarea în termeni optimi și în condiții superioare a campaniei agricole din toamna anulului trecut în raionul Buloara, de pildă, nu poate fi despărțită de munca sfătuitoră depusă de agronomii care muncesc în raion, în frunte cu cel de la secția agricolă raională.

Pentru a putea deslășura însă o activitate rodnică, pentru a putea obține rezultatele cele mai bune în munca aceasta grea care cere, de multe ori, eforturi mari, agronomul trebuie să se crească și condițiile necesare. Ori acolo, la locul de muncă, unde trebuie să-și arate priceperea, să muncească cu entuziasm și răspundere, agronomul întâmpină încă unele greutăți în activitatea lui. Cauza unora din aceste greutăți trebuie căutată în primul rând în relațiile care există între ingineri și tehnicienii agronomi pe de o parte și sfaturile populare pe de alta.

Ca specialist, agronomul trebuie să fie folosit desigur în domeniul lui de activitate, dându-i-se posibilitatea să pună în practică cele învățate, să cunoască bine condițiile specifice ale unității, comunei sau raionului unde lucrează. Ori, uneori, sfaturile populare, în mod cu totul neluat în considerare, inginerii agronomi în alte munci, străine de pregătirea lor.

Agronomul trebuie să învețe țăranul muncitor cum să-și muncască mai bine ogorul, să-și arate metode noi, să-i demonstreze avantajele muncii în comun față de muncă în gospodăria individuală. Creșterea și condițiile preințele de a munci după pregătirea lui, de a-și exercita meseria, agronomul va putea să aducă o contribuție substanțială în lupta pentru o producție agricolă sporită. Acest lucru trebuie să fie clar pentru fiecare sfat popular.

De multe ori, agronomul e pus să se ocupe de completarea a zeci de formulare și note, a zeci de situații și rapoarte, care-l răpesc foarte multe ore din timpul lui de muncă. E drept, că în ultima vreme, Minis-

terul Agriculturii a mai deslășit din numeroasele formulare și situații pe care le cerea Direcțiile agricole regionale sau secțiilor agricole raionale. Totuși, agronomii sunt puși să facă situații cerute de comitetele executive regionale, să-și piardă zilele întregi pentru culegerea unor date. Asta în timp ce prezenta lor ar fi necesară pe ogoare, unde sînt de executat diferite lucrări agricole.

Munca pe ogoare, îndrumarea și gîndirea dată la fața locului este o condiție principală pentru ca activitatea agronomului să poată fi rodnică. O muncă creatoare, desfășurată cu mult mai mult pe teren, aceasta trebuie să fie o preocupare pentru fiecare agronom și în același timp pentru fiecare sfat popular, care trebuie să sprijine agronomul în desfășurarea unei astfel de munci.

Există încă în rîndul unor sfaturi populare nu numai o înțelegere greșită a rolului agronomului, dar și a relațiilor care trebuie să existe între comitetele executive, secțiile agricole și inginerii de la punctele agricole. Comitetele executive ale sfaturilor populare conduc desigur lucrările agricole într-o campanie sau alta, răspund de felul în care acestea se desfășoară. Dar nu este admisibil să dispună de folosirea unor agronomi fără sferea Direcțiilor regionale agricole sau secțiilor agricole regionale, așa cum s-a întâmplat de pildă, anul trecut, în raionul Lăstoaia din regiunea Galați. În timpul campaniei agricole de toamnă, comitetele executive raionale a folosit — fără sferea secției — unii oameni pentru munci străine de pregătirea lor. De asemenea tot fără sferea secției agricole, comitetele executive raionale a convocat de mai multe ori inginerii și tehnicienii de la punctele agricole pentru diferite probleme, trăsându-le sarcini care s-au suprapus celor primite din partea secției agricole.

Nu trebuie trecut cu vederea nici faptul că unele sfaturi populare nu acordă suficientă atenție problemelor asigurării unor condiții elementare de muncă și de viață pentru agronomi. Sînt încă mulți agronomi, în special cei de la punctele agricole, care n-au un sediu unde să poată lucra, care trebuie să-și întocmească diferite situații și să studieze într-un birou al statului popular comunal sau al unei gospodării colective. Sînt încă mulți agronomi pe care sfaturile populare nu-i sprijină să-și găsească locuințe și sînt nevoiți să trăiască în condiții cu totul necorespunzătoare. Ori, față de cerințele muncii unui agronom, asemenea condiții elementare de muncă și viață pot și trebuie să fie create prin grija sfaturilor populare.

Sîntem în preajma începerii muncilor agricole de primăvară și aceste cîteva probleme legate de activitatea agronomilor își au importanța lor pentru întreaga desfășurare a acestor munci. Ținînd seama de ele și dovădind o atitudine justă față de agronomi, sfaturile populare vor sprijini munca acelor care sînt chemați să lupte în primele rînduri pentru recolte bogate.

La tribuna frunțașilor

Ileana Lăzărescu

împărtășește din

experiența ei în cultivarea

porumbului

Sala era plină. 400 de oameni au venit aici să cunoască împreună cum să muncască cu mai multă grijă pentru a spori recolta la hectar. Sînt frunțiști, colectivști, întovăririi și țărani muncitori cu gospodării individuale. Produsele strînse de ei anul trecut le-au adus stîmă întregii regiuni. Au muncit bine, după carte, și nu la întîmplat. 41.000 kg. grâu, 4.400 kg. porumb boabe de pe un hectar nu e glumă. Și asta au strîns unii.

Printr-unul, o femeie mîrnată, cu trăsături gingașe și priviri albe, nu avea mai mult de 22-23 de ani. Seda în primele rînduri, uitîndu-se spre tribuna la care vorbea. Din cînd în cînd dădea din cap și-și zicea înec:

— Aha! E bine... Aproba felul cum și-a muncit pămîntul cel de la tribuna, un țăran de prin părțile Lugojului. Cineva îi zicea în spate:

— Dă tu nu lei cuvîntul!

Ileana Lăzărescu — căci așa o cheamă — recunoștea vocea inginerului, agronom de la punctul agricol din satul lor, S-a întors mirată:

— Eu?!

— Da, ar fi folositor să știe și alții cum lucrezi, zise inginerul îndemînd-o.

Femeia se ghemuiea cît putu pe scaun. Fața i se îmbulzise. Era atât de emoționată, încît acum n-avea mai mult de 22-23 de ani. Prin mîntea ei trecu felul în care a ajuns aici. A venit inginerul la ei acasă:

— El, care mergea la oraș, că doar sînteli frunțiști? — I-a spus el lui Aurel, bărbatul ei. Aurel stătu în camp, medită și hotărî:

— Gîndește ca să meargă Ileana.

— Eu?!, zise Ileana nedumerită. Dar ce fac cu copilul și pe Ileana și arată cu mîna în spre Aurica și Maria, cele două fetițe ale lor.

Aurel, un om de nădejde, o scoase din încurcături.

— Lasă, lasă că nu mă prîndesc eu o zi dacă stau cu ele... Și apoi e mama aici. Zimbi și continuă gîmmei:

— Mai vezi și tu lumea, ascultă ce zice unii, alții și lîm spu și mie.

— Și fată că a venit. Și acum ai la cuvîntul? La asta nu s-a gîndit Ileana pîcîcî ce-au spus ceilalți și mai ales sfaturile practice ale profesorului Constantin Cojocaru de la Institutul Agronomic din Sibiu. Dar ea, ea ce ar putea să zică? Că împreună cu Aurel lucrează bine cele două hectare, asta e drept! Că fac, așa cum

le spune inginerul agronom, așa cum cheamă Aurel cîndă în toate ori în cîmp, asta i-a drept! Dar ce, nu faci așa?!

— Dacă gîndești că este folositor, bine. Mă însuși. Și trimisem un fel pe care, scrisese numele și comuna. Biletul fu dat din mîni în mîni, pînă la prezidiul consiliului.

Ileană îi pîru însă rău că i-a trimis. Cum să se urce ea acolo la tribuna și să vorbească alături oamenilor, veniți din toate regiunile? Doamne, dar niciodată n-a mai luat cuvîntul la vreă adunare! Înima îi bătea atât de puternic în piept, de parcă ar fi vrut să sară afară. Aoo, de odată se hotărî: „Ei, dar ce? M-am speriat de alții? Iacă voi vorbi. De ce n-ar să și totă că Aurel și cu mine muncim bine”.

— Și cînd se anunță de la prezidiu: Are cuvîntul tovarășa Ileana Lăzărescu din comuna Teia, raionul Lipova, femeia pîși cu curaj treptele ce duceau la tribuna. Deși emoționată, Ileana vorbea limpede și pe înțelesul tuturor:

— Iacă cum am făcut: Am ales sîmînță bună. Boabele de la vîrful stîlurilor le-am lăsat, alegînd numai de la mijloc. Stîlurile l-am luat pe cel mai frumos, cu rînduri drepte și boabe mari... Sămînțul l-am făcut la timp. Cînd mi-a spus inginerul: „Gata, dați-l drumul”, am și lăsat la timp. Apoi praștele: patru am făcut, iar rădăcinile cu cea mai mare atenție la trei frunze. Și ar creșcut frumos plantele. Arșița le ar fi oprit, dar praștele le-au fost bineficioare, nu s-a mai evaporat apa și plantele au avut deajuns, n-au suferit.

Ultimele cuvinte le-au fost acoperite de aplauzele oamenilor. Și cînd coborî, cînd din aeropora ei au pîșit să-și întrezărească în privi o lumină în zăvoră de undeva, din adîncul ființei, Ileana era bucurată și mîndră: a vorbit la tribuna frunțașilor recoltelor bogate din zeci de sate. Da, ea o femeie sîmă, o țărană muncitoare, le-a vorbit despre muncă și sfaturi.

— Și cînd s-a auzit-o, o atenție. Și oamenii au ascultat-o cu atenție. Iar experiența ei va ajuta pe mulți să obțină și ei recolte bogate.

VIRGIL LAZAR
correspondent „României Libere”
în regiunea Timișoara

Anual — 180 șarje rapide pe schimb

TURDA (de la corespondentul nostru) — În cînd primele zile ale acestui an muncitorii din secția de fabricare a uzinelor „Industria Sîmlei” din Cîmpia Turzii au pornit cu avînt la muncă, dornici de a obține noi succese în producție. Pînă acum, munca lor a cunoscut rezultate de seamă. În cursul lunii februarie de pildă oțelarii din schimbul maistrului George Gheorghiu au redus rebuturile cu 47 la sută și au realizat economii de peste 20.000 lei.

Cele mai bune rezultate le-au dobîndit oțelarii la elaborarea șarjelor rapide. Numai în cursul lunii februarie muncitorii din întreaga secție de oțel au dat 61 de șarje rapide, iar în această lună — pînă la 13 martie — alte 47 șarje rapide.

Dornici de a spori numărul șarjelor rapide, oțelarii de la „Industria Sîmlei” au îmbărbătat cu însoțirea inițiativa oțelărilor din schimbul prim

maistrului Gogu Josan de la Combinatul Siderurgic din Hunedoara, de a realiza 600 șarje rapide anual pe schimb. Ei au dezbătut cu viu interes această inițiativă precum și posibilitățile ei de aplicare la minele din Cîmpia Turzii. În această lămură colectivul de muncă al oțelăriei și-a luat o serie de angajamente privind cu capacitatea de producție și cu posibilitățile existente în această întreprindere. Astfel oțelarii — în frunte cu comuniștii Augustin Inocan, George Gheorghiu și Ion Baciu — s-au angajat să dea anual un număr de 180 șarje rapide pe schimb. Pentru a da viață angajamentelor luate, oțelarii de la Cîmpia Turzii au propus introducerea unor măsuri tehnico-organizaționale.

MÎINI DE AUR

„Aveni acum o meserie care ne asigură existența și pe care o practicăm bucurînd. Am dori să se adapteze și alte meserii pentru noi. Avem posibilitatea să trăim mai bine și noi trebuie să facem totul pentru aceasta, să uităm trecutul plin de griji cînd orbii erau sorții cerșetului”.

Aceste cuvinte le-a rostit, în cadrul ultimului adunări generale, Titus Petrescu, membru al cooperativei meșteșugărești „Munca orbilor” din Capitală. Sînt cuvinte pline de încredere în viitor, de hotărîre fermă, necîntîrită în viața nouă pe care o trăim astăzi. Intr-adevăr, nouă este viața și pentru cei care și-au pierdut vîzul. Prin grija statului nostru, orbi au fost reabilitați societății ca oameni activi, participanți la construcția și înflorirea ei.

Despre toate aceste lucruri te convingi vizitînd cooperativa meșteșugărească „Munca orbilor”. În cel din urmă an de cînd a luat ființă cooperativa „Munca orbilor”, numărul cooperabilor a crescut.

Acum cooperativa cuprinde 500 membri, dintre care 240 fără vedere. La gîndul că acești oameni nu au vedere, fiecare ar fi tentat să fie cuprins de un sentiment de compătimire. Dar lucrurile nu se întîmplă

asa atunci cînd te găsești în fața lor, cînd îi vezi lucrînd. Perrierii (scăci meseria lor este confecționarea perrierilor de tot felul) sînt oameni înlegri, plini de demnitate, încrezători în puterile lor, mîndri de munca pe care o depun. Și e normal să fie așa. Datorită condițiilor de muncă create în cooperativa, cooperabilii fără vedere au căpătat o adevărată măiestrie profesională. Este deosebit de interesant să constăți precizia și rapiditatea cu care lucrează lostii Ursu, Maria Alexandru, Valerica Gulei și mulți alții.

Chiar cei care atunci cînd au intrat în cooperativa nu aveau nici o pregătire, cum e Stela Mitache, Marin Cornea, astăzi — datorită acțiunii de calificare la locul de muncă întreprinsă în cooperativa — sînt perrieri pricepuți și de nădejde. Și nu e mică o exagerare dacă spunem că perrierii au mîini de aur. Zimbi ei reușesc să producă 4-5.000 bucati perrieri diferite și de bună calitate.

În această zi în care cel de-al doilea Congres al cooperativei meșteșugărești își începe lucrările, meșteșugarii acestei cooperative raportează realizarea angajamentelor luate.

CL. RADULESCU

„VITA DULCI”

Pe străzile Clujului, vehiculele a-luncă ușor. Printre ele se strecoară — parcă nevăzute — niște mașini mici de transport, ce poartă inscripția „Vita dulce”.

— Cei asta, „Vita dulce”? Întreabă călătorii care poasează pentru înțelesul lor în străvechii orașe ardelean. Am mai văzut și unele firme cu acest nume.

— „Vita dulce”? Cum, nu știți? face mîrșă clujeanul căruia i s-a adresat întrebarea. E firma cooperativei de producție meșteșugărească din orașul nostru, care produce tot felul de bunătăți, iar mașinuta pe care ai văzut-o e una din „forțele” de transport ale cooperativei.

Curios, călătorul străin de oras intră în prima unitate a cooperativei înfrîntă în cale, în coșetăria nr. 1, de pe strada 30 Decembrie. Aici, el poate constata că faima de care se bucură cooperativa „Vita dulce” este pe deplin justificată. Un interior plăcut, cu masele de marmură și canapele de plus, te îmbie să ieși loc. Mai mult te atrage însă vitrina mare, în care sînt aranjate cu grijă toate bunătățile deosebite. Dîr rîsul apoi îi fac parca cu ochiul cîntecul elegant de fondante și fructe glazurate, borcanele cu gerbet cu sosolău.

În cofetăria aceasta care desfășoară zilnic peste 1.500 porții, vinzătoare Ana Soos și Anika Ilyes se dovedesc lute, cu argintul viu. Căci o altă caracteristică a cooperativei „Vita dulce”, o constă în atenția cu care sînt servii cumpărătorii.

Dacă vrei să afli mai multe despre această cooperativă trebuie neapărat să stai de vorbă cu mai mulți meșteri cooperabili, cu: Ștefan Șebek, un adevărat artist în prepararea prăjiturilor, cu Alexandru Damo, neîntrecut maistrul la fabricarea bomboanelor și bine înțeles cu maistrul cel mare în lăcăsele cofetărilor, Ștefan Gregus, președintele cooperativei. De la ei poți

afli multe din „secretele de producție” ca și o seamă de lucruri interesante din viața acestei cooperative. De la singura unitate productivă în 1949, harnicilor cooperabili clujeși au ajuns astăzi la producția de 10 milioane de produse diferite, de la produse de patiserie la produse de cofetărie, de la produse de patiserie la produse de cofetărie, de la produse de patiserie la produse de cofetărie.

În ce privește produsele, ele sînt din ce în ce mai variate. În laboratorul din Piața Libertății, se prepară nu mai puțin de 83 sorturi de prăjituri, Căci alături de produse de patiserie, unitatea produce și produse de cofetărie, de la produse de patiserie la produse de cofetărie, de la produse de patiserie la produse de cofetărie.

Cooperabilii de la „Vita dulce” au întîmpinat congresul cu frumoase rezultate. Poltrone, angajamente luate, meșteri din laborator de artă, au intrat în fabrică o grupă nouă de prietări: „grupa de specialități”, printre care se numără comunistele îndeloc, cuberile cu zahăr și delicioasele „negrese” de sosolău. Tot astfel, în secția de bomboane s-au introdus în fabrică patru noi sorturi de bomboane. Printre o mai bună organizare a muncii s-a obținut o sporire a productivității muncii cu 4,5 la sută și o reducere a prețului de cost cu 0,6 la sută. În ceea ce privește economiile realizate prin înfrățirea rispei la materiale, ele trec în ultimele două luni și jumătate de zece mii lei. Pe pînoul de onoare al frunțașilor din unitățile producătoare au fost trecute mai multe nume, printre care acel al

utemistului Adalbert Huszar șeful brigăzii de linier de la secția de biscuiți; numele meșterului Banhe Gyesti, de la laboratorul de prăjituri, apoi numele comunistelor Clara Fălcăș și Iolanda Felc, frunțe în producția de la secția de bomboane, al șefului de echipă Gheza Poloni de la secția picături și ale altora.

Bune rezultate s-au obținut și la unitățile de desfacere. Frunze în acțiunea de bună deservire s-au dovedit gesticionare Ana Morodan și Bertha Grünberg, vinzătoare Ana Soos, Mona Nagy și altele.

Fiește că nu toate merg „pe roate” la „Vita dulce”. În această cooperativă mai sînt destule lipsuri, mai dăruiesc destule greutăți. Mai sînt unele vînzătoare a căror atitudine însă de dorită față de consumatori, umbrind astfel comportarea atente, politicoasă, a majorității salarilor cooperativei. Mai sînt apoi unele unități de desfacere în care mobiliertă n-a fost încă renovată. Se simte apoi lipsa de noi locuri. Îndeosebi în cartierele muncitorești.

Cooperabilii de la „Vita dulce” însă nu se dau bîștii. Ei sînt siguri că vor trece și peste aceste greutăți, continuî cu și mai multă însușire la muncă lor pentru îndeplinirea dictămului de pe firmă: „Vita dulce”.

MIRCEA SCRIPA
correspondent „României Libere”
în regiunea Cluj

În plină dezvoltare

Înfrîntă în anul 1948 din inițiativa celorva meseriași cîșmari, cooperativa de încălăminte „Înainte” din orașul Constanța a cunoscut o frumoasă dezvoltare. Secțiile nou create de-a lungul anilor, investițiile făcute și munca harnică a cooperabililor au dus la o sporire continuă a producției. În prezent, această unitate, dă în fiecare lună pe piață cîteva mii de perechi de pantofi bărbătești și de damă.

În afara producției planificate cooperativa execută încălăminte pe bază de comenzi și face tot felul de reparații. Cele 15 ateliere înfrîntă în cartierele muncitorești folosesc pentru reparații însemnate cantități de deșeurii. Tot din deșeurii în atelierele cooperativei „Înainte” se lucrează sandale bărbătești și de copii, serviete, curele și altele.

C. CONSTANTINESCU

correspondent voluntar

CONFECȚII DE BUNĂ CALITATE

Cooperativa meșteșugărească „Cootex” din Oradea este una din marile unități de confecții din țară. În anul primului plan cincinal acestă a cunoscut o mare dezvoltare. Cîntec vizitează astfel cooperativa rămîne impresionat de bazele spațioase construite în ultimii ani, de buna organizare a producției de aici. Datorită condițiilor de muncă marea muncă cooperabilii de la „Cootex” Oradea au dobîndit importante succese. În anul 1955 planul de producție al acestei cooperative a fost îndeplinit în proporție de 102,97 la sută, iar prețul de cost a fost

reducu cu 2,49 la sută față de 1,6 la sută cît reprezenta sarcina de plan. În medallion: Clădirea cooperativei „Cootex” Oradea. Clujești din stînga: Frunțașii în producție Adalbert Tomas și Nicolae Schîn lucrînd la mașina de țînt stofă. Clujești din dreapta: În secția nr. 3 se confecționează sacouri bărbătești. Organizarea lucrului pe bandă ajută cooperabilii la a sporii cantitatea continuu productivitatea muncii lor. Această secție este azi frunțaș pe cooperativă.

Fotografii: NICU VASILE

Actualitatea internațională

La Londra continuă sesiunea subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare. Franța și Anglia au prezentat un nou plan — nedat încă publicității — la care însă S.U.A. au refuzat să se asocieze. După cît se pare guvernul S.U.A. nu a renunțat la planul lui „control fără dezarmare”, plan care ar duce la o înfrîntă a înarmării. Și asta în ciuda faptului că reprezentantul S.U.A. la conferința de la Londra poartă pretențios titlu de ministru al „dezarmării”.

Și cîte nu s-ar putea face în urma reducerii cheltuielilor militare? În afara ridicării nivelului de trai al popoarelor respective s-ar putea ajuta marea țară înopate din Asia și Africa. De alfel țările lagărului socialist și în special Uniunea Sovietică încă de pe acum acordă un ajutor substanțial industrializării Indiei, Birmaniei, Egiptului și altor țări. În cadrul unei conferințe de presă, ministrul Invățămîntului Indiei și-a arătat satisfacția pentru sprijinul acordat de U.R.S.S. Indiei.

A jutorul dezinteresat acordat de țările lagărului socialist țărilor înopate nemulțumeste profund patările imperialiste și în

special S.U.A., deoarece prin industrializarea acestor țări ele încețază de a mai fi în a-țeeză măsură dependente de monopolurile capitaliste. Pentru a contrabalansa efectul pe care îl produce ajutorul sovietic în țările Asiei și Africii, președintele Eisenhower a adresat un mesaj Congresului prin care îi cere mărirea fondurilor pentru ajutorarea altor țări.

În jurul acestui mesaj presa capitală face mare tapal subliniind, bine înțeles, „generozitatea” americană. O analiză detaliată de sumară a mesajului arată însă că din suma propusă drept ajutor, 85 la sută constă în echipament militar iar din celelalte 15 la sută prevăzute pentru credite cîte o mare parte constau din livrarea de cereale (din surplusurile aflate la stocurile guvernului S.U.A.). Numai 2 la sută sînt credite pe termen lung ce vor fi acordate pentru lucrări de interes capital (hidrocentrale, baraje, etc.).

Nu vedem cum un asemenea „ajutor” va stîrni entuziasm în țările Asiei și Africii. De alfel nici guvernul S.U.A. nu este

convins de aceasta. De aceea reține și la alte milioane. Astfel, după eșecul turneului d-lui Dulles, la o cîte o telegramă recentă anunțată încofăta primul ministru al Indiei, Nehru, și a președintelui Indoneziei, Sukarno, la Washington. Încercări de ultimă oră de a cîștiga puțină popularitate în țări în care populația privește cu cea mai mare ură acest specie de oameni intitulăți colonialiști.

Pînă și în senatul din Filipine — semicamion american și participanți — la pactul S.E.A.T.O. — se aud glasuri care cer revizuirea imediată a acordului filipinez-american și evacuarea bazelor S.U.A. din Filipine. În același timp în Japonia se întelește mișcarea împotriva proiectelor experiențe nucleare ale S.U.A. în Oceanul Pacific, în Malaya a avut loc un grandios miting pentru eliberarea de sub jugul colonial englez, la Paris se semnează azi protocolul pentru independența Tunisului, etc..

Era colonială își dă duhul... **GH. IOSUB**

